

בינלאומי על מישחק בטלוויזיה

בנו של קירק אריק. בנו של שחקן הקולנוע המפורסם. קירק דאגלס, הופיע לצידה של עירית בסרט זיכרון אהבה. הוא בן גילה, אבל בין השניים לא היתה כימיה רבה.

נערת השואה הופיעה בסרט הטלוויזיה האמריקאי זיכרון אהבה, שם שיחקה בחורה צעירה בשואה המתאהבת בנער בן גילה. התפקיד העניק לה מועמדות לפרס יוקרטי.

תפקיד ראשי. הסרט מסמר על אהבת בתולין בין שני ילדי גימנסיה צעירים ויפים. לצידה בסרט מופיע דן תורן. יותר מכל רוצה עירית להופיע בתיאטרון.

אהבה בגימנסיה ווסרט הזנחון ש' הוא בחינת בגרות. שם היא משחקת בפעם הראשונה

השאיפה שלה, כמו של כל שחקן רציני, היא להתפרנס רק ממישחק. אבל כרגע אין הרבה פרנסה, למרות ההצלחה המסחררת שלה. את הפרנסה בשנה האחרונה היא מביאה בעבודת לילה מתישה כמל-צרית. "אין דבר יותר מרעב מאשר לעבוד כמלצרית. אחרי שהשקעת 8 שנים בלימודים — זה כבר יותר משמשקיע רופא — אני רוצה יותר מאשר מלצרות".

ומה שהכי מעניין אותה במישחק זה התיאטרון. זה מה שהיא למדה, וזה מה שהיא רוצה ויודעת לעשות.

היא יודעת, שכדי להגיע למצב בו תוכל לבחור לעצמה את התפקידים, היא חייבת לעבוד קשה. "שחקן הוא חייל", היא אומרת ברצינות, כשכוונות העיניים ישנו חיוך שלא נגזר.

"אף אחד לא יתן לי עכשיו לעשות את דסמונה או את ז'אן דארק. אני צריכה קודם להוכיח את עצמי. אי אפשר להיות רק אידיאליסטיים, צריך גם לאכול".

כששואלים אותה על החיים הרומנטיים של עירית פרנק, היא משתקת פיתאום, חושבת רגע, לא כליכך מאושרת מהשאלה. לבסוף היא אומרת, קצת כביישנות אבל בכנות גמורה: "אף פעם לא הייתי לבד". זהו, זה מספיק, זה כבר אומר הכל.

היתה לה אהבה גדולה של שלוש שנים עם צעיר, שכמעט עזבה בגללו את הקריירה שלה. אבל זה נגמר לפני חצי שנה.

"ועכשיו", היא אומרת בהתלבות, "אחרי שלוש שנים של נסיון, אני מאמינה שבן-אדם שיהיה איתי יצטרך לחיות עם המיקצוץ שלי. אני לא אותר — וזה גם לא בריא שאותר". אין היא סבורה שהיא פמיניסטית. מה חשוב לה, חיה ותן לחיות. האהבה חשובה לה מאוד, כך היא מכריזה.

ענת סרגוסטי

ללמוד מישחק בבית צבי. היא גמרה את הלימודים לפני שנה, וכבר הופיעה בשלושה סרטים.

"את החווה הראשון, לסרט של ג'אד נאמן, חתמתי בידיים רועדות".

אחר כך בא הסרט האמריקאי, שעל תפקידה בו היא מועמדת לפרס אמי, ואחרי-כך תפקיד ראשי בסרט חדש של אסי רייז ונפתלי אלטר, בחינת בגרות.

"זה סרט לכל המישפחה", אומרת עירית בחיוך קצת ציני. "אין בו עירום, והמגע המיני נעשה מתחת לסדין. לא רואים כלום".

זה נראה לי יותר רציני, שם היתה אידיאלוגיה. גם אבא היה בשומר הצעיר וגם אחי הגדול, אבל אני הייתי הכי שרופה".

כשהלכה לבידוד רועדות, לתיאטרון צה"ל, אבל לא קיבלו אותה. כך הגיעה לחיל-האוויר.

אבל עוד בהיותה חיילת השתתפה בסדנא של מרים נבו בלוד. עבדה שם שנה וחצי עם אנשים מלוד, ולבסוף העלו את פונדק הרוחות של נתן אלתרמן, בחסותה של רחל מרכוס. אחרי שיחרורה מהצבא הלכה

תחת הסדין. עירית אומרת כי זהו סרט לכל המישפחה, ולכן אין בו עירום גלוי. בסרט משחזרים את הנסיון המיני הראשון וכל הלבטים סביבו.

הדרכה מינית הסרט בחינת בגרות הוא מעין הדרכה מינית לנערים ונערות. הסצינות המיניות אינן גלויות ונעשות

מכירה, למרות שבאה מרקע שמרני כניכול. היא היתה מקבלת הכל בכבוד".

מתחת לסדין

עירית נזכרת בצחוק במיפגשים המעטים שהיו בין שתי המישי-פחות. הצד הגרמני של המישפחה מתגורר בארצות-הברית, וכשהיו באים לבקר, היו יושבות שתי הסבתות על המירפסת בבית-ההורים בחולון. זאת היתה מדברת אנגלית והשנייה היתה עונה לה בעברית, וככה הן דיברו".

מגיל צעיר כבר היתה עירית פעילה מאוד בחוגים דרמטיים. התפקיד הרציני הראשון שעשתה היה חנה סנש. אחרי כך עברה ללמוד בבית-הספר התיכון תלמה ילין, שהוא בית-ספר לאמנויות, שם למדה מישחק.

בכיים לא הייתה תלמידה טובה, בשום בית-ספר ובשום גיל. בתלמה ילין הייתה טובה בתיאטרון ובמישחק, היא אומרת.

היא היתה שונה מכל חבריה לכיתה. כשכולם הלכו לצופים, היא הלכה לשומר הצעיר, למרות שקן הצופים היה קרוב ולשומר הצעיר הייתה צריכה לרכב על אופניים עד קצה העיר.